

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4
 Negyedévre . . . 2
 Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőik.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Művelői díjak:
 Egész oldal . . . 32 Kor.
 Fél oldal . . . 18
 Negyed oldal . . . 10
 Nyolczad oldal . . . 6
 Tizenhatod oldal . . . 3
 Nyílttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALOMLAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
 KLEGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budafok, Kossuth Lajos-utca 68 sz.

A törvény.

Nem beszélünk se a dohány monopóliumról se a polgári házasságról. Pedig mind a kettő törvény. Hanem a törvényről beszélünk.

Tolsztojt olvastam. Olyan szimpatikusan beszél az öreg, hogy az ember feje szinte magától esóválódik meg, hogy ezt eddig miért hogy észre nem vette. Pedig furesákat ír. Ja, az öreg, nagy róka. Igazakat mond, de furesákat következtet. Muzsik ruhában jár, tehát hidd el, hogy muzsik módon is gondolkodik. Vagy megfordítva, a muzsik is épen úgy gondolkodik, mint ő. Hogy hideg, nagy hazájának minden csupor földje úgy sóhajtozik.

Pedig a muzsik, még mikor katonára lesz is, úgy tesz, mint Sebastopolnál: keresztet vet magára, mikor a szomszéd a cárt szidja. Keresztet vet s körül néz, hogy az atyus nem hallja-e. Isten és az atyus tudniillik mindent hall.

Tolsztoj tehát a muzsik ruhában szidja a törvényt. — A törvényt mi is szidjuk. A magyar ember azt is szidja, a ki csinálta, hogy rossz. Az öreg Tolsztoj azonban azért szidja, mert törvény. Mert törvény, azért rossz. Árt. Nem igazságos A gazdaghoz

hajlik. A rabszolgaság okozója: a törvény.

Kettő az értelme ilyen beszédnek. Vagy az, hogy mivel rossz a törvény térjünk vissza oda, a mikor még nem volt törvény. Menjünk vissza a sátor alatt lakó patriarchák korába, telepedjünk le a Makpela barlangja elé, vagy Deborah pálmája alá Süssünk pogácsát hamuban, mint Sára s ne főzzünk villammal, adjunk vizet a puszta utazóknak, mint Rebeka s ne járjunk vasuton. Ez legyen a törekvésünk; vége lesz a rabszolgaságnak.

Hej, pedig oda ne menjünk. Rousseau is oda küldött bennünket, s felsült. — Hiszen volt ott is törvény; minden sátoraljában, a legvénebbnek az akarata. Volt ott is elnyomás, keserű szolgaság. Gyűlölség, veszekedés a családok közt generációról-generációra szállt, mint ma az arabok közt a vérbosszu. A családi korlátok is erősebbek voltak, más törzsben a legkiválóbb sem érvényesülhetett.

Hej, inkább örüljünk, hogy ennyire vagyunk!

Vagy pedig a fentebbi beszéd értelme, hogy mivel a törvény állítólag valami rosszat akar megakadályozni, legyünk jók, hogy ne kelljen törvény, a mi rossz.

Hát ez helyes beszéd. De csak

beszéd. Ellene mond neki a tény. Inkább a megfordítottja igaz, hogy jó a jó törvény, hanem az ember rossz. Nem volt büntető kodex, Kain mégis megölte Abelt. Nem volt örökösödési törvény, Ezsau és Jákob mégis teltettek a hét éves örökösödési háborun. A mi őseink még kalandoztak, lopkodtak, mikor Európa már nem lopott mert törvény volt „ne lopj”. Hogy aztán halálbüntetés jött a lopásra, bizony a magyar sem lopott. Bizony használt a törvény. Akadt a ki lopott. Hát mert azok loptak a törvény volt rossz?

Hej uram, rossz a természet, nem a törvény. Azt se szó, se beszéd, se törvény meg nem változtatja.

A törvény ellen még egy kifogás lehet, hogy t. i. nem igazságos, mert nem egy kaptafa; ad privilegiumot.

De hát privilegium-e, hogy a maddárnak levegő, a hálnak meg víz kell, s máshol élni nem tudnak? Az volna az egyenlőség, hogy a madarat a vízbe erőszakoljuk s a halat repülni tanítsuk? Hogy a cserfa lombját akkorára engedjük csak mint a kugli akácokat? — Az egyenlőség, hogy minden ember védelemben, jogban s kötelezettségben részesüljön. Máshoz a törvénynek semmi köze.

A „Budafok és Vidéke” tárczája.

Tengeri levél.

Lovrana, 1903. június 11.

Mai napon nagy meglepetés ért, csak még azt nem döntöttem el, hogy haragudjam e érette vagy nevessek fölötte? . . . Eh! miért ne nevessek én? Haragudják más. (pl. a tisztelt kiadó úr.)

A meglepetés az volt, hogy megkaptam a „Budafok és Vidéke” lappéldányt. Ez így magában véve még nem volna különös, de ha hozzáteszem, hogy ez négy hét óta (1903. május 17-én láttam az utolsót) most történik meg velem először, úgy meglepetésem érhető és még az sem eszökkenetheti, hogy az elmaradt 4 szám helyett csak 2-t kaptam.

Belenyugodtam ezen 50%-os kedvezménybe és minden rezignáció nélkül kezdtem meg az olvasást.

Bámulattal látom hogy mily tenger sok hir van lapomban. Megállanám helyét egy-egy nagyobb napi lap piros pünkösdi számában is. Álmélkodásom azonban rövid életű volt mert a következő számban a hírek egy része *nemhírek*kévé vált, vagyis visszazippantott. — Így már jól van, — gondoltam magamban nagy megelégedettséggel — tehát még sem fordult meg a világ kereké eljövetelem óta. Olvastam tovább.

Amint böngészgettem végig (megfelelő háborzongás mellett), egyszer csak látom, hogy törvénybe ütköző cselekmény követtetett el a lapban, még pedig az úgynevezett *elkeresztelés* révén. Szerény *tengeri levél*-em ugyanis hírem és tudtom nélkül *»furdói levél«*-re *»körösztyülték«*.

Ez különösen azért ingerel feljajdulásra, mert a sok minden eltiltott dolog mellett a megengedett köze a furdás épenséggel nem tartozik. Nem elég keserűség ez, hanem még tetejébe a tulajdon lapom, daczára annak, hogy se furdón nem vagyok, se nem furdóm, mégis *»furdói«* levél irat velem.

Azonban ebbe is belenyugodtam. Vállalok én már mindent. Csendes, jó fiu vagyok, igen, végigélveztem az *»agglegény humor«*-t is, melyről csendes véleményem az, hogy humornak nem humor, legényesnek nem legényes, de aggnak oly agg, hogy születése első pillanatában megérdemelte volna feltalálója és feltalálója. . . . Hogy mit azt ugyan én kinem mondom. Tessék kinek-kinek kiszabni a jutalmat érette.

Ha nem volnék olyan csendes és jó fiu, tisztára dühbe kellene gurulnom azon mód felett szörnyű sokaságú sajtóhibán, mely becses lapom 22-ik számában kápraztatta szememet. Még én, aki irtam, én is alig tudtam kisütni, hogy tulajdonképpen mi az ördög legyen az a kinyomtatott *»valami«*, mely hasonlít ugyan egy mondathoz, mert betűk és szavakból áll, de értelme még akkor sincs ha hátulról kezdem előre felé olvasni. Ilyet produkálni csak a legteljesebb *»főpancseri«* aszszisztencia mellett lehetséges. Gratulálok. Meghatottan veszem gyanuba a kiadóhivalt hogy a *»sajtóhiba csinálás«* (miért ne lehetne ilyen is?) *»szánandó«* betegségében idülten szenved. *»Vagy nem?«* kérdezné Hegyesi Spitzné. . . .

A meglepetés azonban olyan mint a szerencsétlenség, vagy — hogy *tengeri* hasonlattal éljek — olyan mint a delphin. Sohsem jár egyedül. A már említett lappéldány átolvasása után magától értetődőleg következett a szerencsésen megérkezett másodiknak az elolvasása. Uram fia! Látom am, hogy egy *»Töprengő«* úr azon töp-

reng, hogy a *»stávol Adria«*-nál mi fölött, vagy *»miről«* *»töprengek«* én? *Hát kedves barátom és uram, vagy uram és barátom.* — esetleg irhatok egyszerűen Baratomuram-at is, — mondhatom, hogy fogas kérdést mozgatsz, de azért általánosságban mégis felelek.

Ugyanis van nekem egy igen kedves, aranyos, jó doktorom, aki az ő utólrérhetlen szelid komolyságával borzasztó módon imponál. Tehát ezen *»Non plus ultra«* doktor azt is megtiltotta, hogy ne gondolkozzam komolyan. Tehát *»töprengem«* különösen tiltva van. A felőlem feltételezett, helyesebben a nekem imputált gondolatok közül azonban mégis vállalom a leány, virág és a szerelemre vonatkozókat. A többi nekem most — Fejérváryval tartva — smaru. A kaszinó nekem most igen füstös; a villamos igen gyors; a tűzoltóság nem nekem való; a Wagner-barátokat pedig jól ismerem, hisz sokszor Wagneroztam velük együtt a Wagnernál. Ezek tehát nem igen töprengtetnek. Más azonban a lány, virág és szerelem. Ha én már ezekre nem gondolok, úgy nekem már nem csak *»litték«*, de *»beharangoztak«*. Most azonban nekem ez is csak üvegen keresztül való méznyalás. Olyan mint a sárospataki diáknak az absurdum, melynek becsületos magyar neve: töltött káposzta. Elérhetlen fogalom, megvalósulhatlan illuzió.

Azért tehát inkább az *»az«* gondolkozom, hogy a következő délben, vagy este *»miféle«* halkeveréssel teszik tönkre amúgy híres *»étvágyomat«*. A régiek négy elemet ismertek. Itt azonban még egy ötödik csatlakozik hozzá: a hal szag. Ez van itt mindenütt. Szárazon és vizen, Érzed a vidék bármely táján, a szobában épp úgy mint a szabadban. Veled van bármire mégy, benne van ételed és italodban. Megtalálad kabátodban épp úgy mint a papucsban. Talán még a felesé-

De hát épen ez nem történik, mert a törvény kedvez a gazdagoknak s nyomja a szegényt, hallom mondani. Gazdag helyett a nadrágosokat és czilindereseket kell érteni, kedvezés helyett pedig azt, hogy a ravaszok kiátszák a törvényt.

Hát ez igaz. De akkor nem a törvény rossz, hanem az, a ki kiját-sza. A törvény csak tökéletlen. S a mi emberi, mikor volt tökéletes? Szilágyi Dezső azt mondta, hogy a törvénynek párhuzamosan kell futni az emberi ravaszsággal. De ha a ravaszság jobban tud futni s elébe kerül, tehet arról a törvény, a melyik lefűleli.

Az ilyen „könyvek és szónoklatok csak olyan ködök és érthetetlenek, mint a minők a teológiai értekezések és prédikációk volt k” olvasom Tolstojnál. Én tehát visszavonulok a ködbe s elbújok a sötétség árnyékába, megbánván érthetlenségemet. — Szavamat azonban azokhoz akarom irányítottatni tartani, a kik sokan vannak és a meglevő törvényeket, a társadalmat és viszonyokat szidják.

—s.—

H I R E K.

— **Ev. református istentiszteletek.** Eltekintve az eddigi sorrendtől — a nyár folyamán minden vasárnap d. e. 10 órakor és délután 3 órakor lesznek az istentiszteletek megtartva a szokásos helyen az állami elemi leányiskolában, a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszter úr rendelkezésére e célból átengedett 1-ső szamu teremben.

— **Erzsébet menház.** Ismét két adományozásról számolunk be: Karadin Lőrincz 20 K. és N. N. 3 K. 16 fillért adományozott a létesítendő menház javára, mely összeggel ezen alap kerek 3300 koronára emelkedett. Együttal öröm-

ged csókjában is. A világ tehát itt első sorban sojtszagú. De haddjuk ezt.

Hát kedves Töprengő Barátomuram, maga egy nagy gaukler. Maga engem be akar csapni én azonban nem hiszek magának. Nem én egy makulányit sem. Hogy Budafokon nem volna szerelem? Ugyan ne mesélyen! És azok a bizonyos agglegény szívek? Barha vihareztek is, de én mondhatom és biztosíthatok is róla mindenkit, hogy nincsenek azok a szerelem ellen beójtva. Sőt... Ismerem őket. Mindegyiknek megvan a maga elzárt xa-xa barlangja, csak a búvós lakatot kell alkalmazni hozzá és rögtön kinyílik. Meglássa mi lesz akkor. Még Töprengő Barátomuram vihar és méregedzett bebálszamatlan szivecskéje is neki indul — az Isten tudja hanyadik — virágzásnak.

Örvendés tudomásul vettem lapomból azon nekem szóló szerkesztői üzenetet, hogy tarczáimat szívesen közlik. Köszönöm. Fogadják hazafui bájosolyom legforróbb kinyomata hegye csúcsának a spitzet.

Hogy azonban tengeri levelem megemlékezzék a tengerről is, tehát megemlítem, hogy én már kezdek nem csodálkozni, hogy az olyan nagy víz. Hiszen mindég esik bele az eső.

Ha még azt megemlítem, hogy az Úrnap alkalmából zászlódiszben van a falu, úgy elmondtam mindent. Legtöbb a piros-fehér-kék, legkevésbé a piros-fehér-zöld. (1 drb.) A közép-számot a fekete-sárga, vörös-fehér és piros-fehér-piros színű zászlók képviselik.

Azokban elég ebből ennyi. Béke veünk.

Kléger Béla.

mel jelezzük, hogy François Lajos, Miklósy Lajos és Heller Ivan urakból álló küldöttség pénteken f. hó 12-én Bécsben tartózkodtak, hol őket a felséges uralkodó család magánalapítványi urodalmainak vezérjóságigazgatója *Hertek Emil báró belső titkos tanácsos*, kihallgatáson fogadta. A küldöttség szónoka Miklósy Lajos főjegyző ékes szóban és írásban azon kérvényt terjesztette be, miszerint Ő Felsége a király a cs. és kir. családi ráczkevei uradalom tulajdonát képező mintegy hét holdnyi »Waldberg« nevű területet (a vizvezeteki reservoar mellett) a menház céljaira kegyesen engedje át. A kegyelmes Úr a mintegy fél órai kihallgatás alkalmával úgy a küldöttség vezetőjével François Lajossal mint a többi tagjaival is élénken társalgott s a menház valamint egyéb községi ügyek iránt is mélyen érdeklődött. Főleg az nyerte meg nagy tet-zését hogy a létesítendő menházban internált gyermekek kerti, földmívelési s egyéb haziipari munkákra taníthatnak majd és azért van aránylag ily nagy területre szükség. Nem mulaszthatjuk el, hogy a küldöttség ügybuzgó és fáradhatlan személyesítőinek külön-külön, de főleg François Lajos úrnak, ki úgy erkölcsileg, mint anyagilag önzetlenül e nemes terv mielőbbi megvalósításán buzgón fáradozik, a helyen is elismerés és köszönetünket ne nyilváníthatassuk.

— **Helyettesítés.** Kléger Béla budafoki h. aljegyző szabadságon lévén, a közigazgatási teendőkkel ideiglenesen Kovács János segédjegyző bízott meg.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminister, Häusler Antalt helyettes m. kir. anyakönyvvezetővé nevezte ki a budafoki anyakönyvi kerülethez.

— **Társasvacsora.** A »Budafoki társas- és olvasókör« mint mult számunkban már jeleztük f. hó 20-án szombaton tartja meg ez évben első nyári társasvacsoráját a Rehák Ferencz sörházi vendéglője kerthelyiségében.

— **Junialis.** A budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóság mellérendelt számvevősege *Lo-vászy Nándor* kezdeményezésére és vezetése alatt a nagytétényi dunai gondúzó csárdában tartotta meg szerdán f. hó 10-én nyári mulatságot, mely rendkívül jól sikerült. A teljesen zártkörű, de annál kedélyesebb mulatság a Gyuri cigány keservei, a »tétényi« edességei — no meg szép lány mellett — csak a reggeli órákban ért véget.

— **Pestmegye határozata.** Pestvarmegye törvényhatósága hétfőn f. hó 8-án tartotta meg II. évnegyedes rendkívül népes közgyűlést melyben Holló és Krasznay orsz. képviselők indítványát a katonai terhek ellen is tárgyalták. A közgyűlés az indítványt *egyhangulag* elfogadta és a vármegye közönsége nevében elhatározta, hogy a nemzeti követelmények teljesítése érdekében kifejezett állásfoglalását felirat alakjában a képviselőházhoz felterjeszti.

— **A magyar állam kötelekéből kiléptek** Burmann Mihály és Antal testvérek, kik Nagytétényen születtek s budafoki illetőségűek voltak mert mostanáig, Marburg (Stajersország) városában, hol, Burmann Mihály egy malomnál üzletvezető, nyertek illetőséget és osztrák állampolgári jogot.

— **Alapítványok.** Néhai özv. Brandtner Jánosné szül. Pfeiffer Karolin a budafoki községhez volt tulajdonosnéjának végrendele ében a következő alapítványok foglaltatnak:

A budafoki róm. kath. plébániának 1000 K. ugyanannak férje néhai Brandtner János halálának évfordulóján tartandó gyászmiséért 400 K. Budafok szegényeinek 600 K.

— **A második gyógytár ügye** már befejezése felé közeledik. A vármegye főispánja a pályázatot kiírta, mely e hó végén jár le. Nagy fokban folyik a lázas korteskedés. Szükségesnek tartjuk megjegyezni, illetve azon óhajunknak kifejezést adni, hogy az új gyógytár okvetlen a *Tóth József-utca, Ország-ut, Dumasor és Kossuth Lajos-utca* által képezett természetes góczpont tá-

ján legyen. miután ez a község természetes s könnyen hozzáférhető központja s reméljük, hogy illetékes helyen azt tekintbe veszik.

— **Lövészversenyek.** Amint értsültünk ez év őszén szeptember és október hónapokban két nagyobb lövészverseny fog ismét megtartatni Pusztaszentlőrincen és pedig Szmere Miklós aldozatkész főur lövöldéjében az 5000 koronával dotált nemzetközi cellövő verseny és a galamb-lövők egyesülete által létesített versenypályán szintén nagy díj és tiszteletdíjjal öszekötött galamb-lövő verseny.

Nehogy ismét külföldiek vigyék el e nagy díjjakat előlünk már most nagyban készülődnek ezen versenyekre s e célból megalakítják a »Budapest-szentlőrinczi cél- és galamb-lövő kör« amely egyesület hivatva lesz tagjait a lövészetben kiképeztetni, próba versenyeket rendezni és minden olyan dolgot felkarolni ami a lövészet fejlesztésére irányul. Felhívjuk tehát az érdeklődők figyelmét ezen egyesület alakulására, amely egyesületben jelentkezések már eddig is oly szép számmal történtek, hogy már ez év június hó elején megtartja alakuló közgyűlését és július hóban nagyobb versenyeket rendez a nagy nemzetközi versenyeket megelőzőleg. Akik a közgyűlésig beiratkoznak, beiratási díjját nem fizetnek, körtagok a versenyeken a tétek felet fizetik.

Beiratási díj 10 kor. Tagsági díj 20 kor. övente vagy 50 galamb. Alapító tagsági díj 100 kor. Pártoló tagsági díj 30 kor.

Jelentkezni lehet *Fodor Géza úrnál Pusztaszentlőrinczen*, aki mindenféle felvilágosítással készséggel szolgál.

Megívásokra az egyesület bárhol rendez hasonló versenyeket.

— **Galambtartók figyelmébe.** Akinak eladó galambjok van azok értesítettnek hogy azok a galamb-lövészet céljára megvásároltatnak *Fodor Géza úr által Pusztaszentlőrinczen*. A galambok lehetőleg öregek, sötét színűek és jó repülők legyenek. Lehetnek a legközönségesebb fajból is. Nemkülömben, akik ezek tenyésztésével foglalkozni kívánnak, lépjenek érintkezésbe a fenti úrral, ki az őszi szállítást biztosítja esetleg részükre. Az őszi versenyekre 3000 drb. galambra lesz szükség, jövő hónapra 600 drb. kell.

— **Noe bárkája.** Gonoszak az emberek Budafokon — mondják a rossz nyelvek. Testvérharcz folyik — egymás ellen törve — folytonos a beviszaly — — — és megkondukt a vészhang — — — a jó öreg Isten kifogyott türelméből — e hét hétfőjén figyelmeztette az emberiséget, hogy jó lesz már magához térni — — — Iszonyatos záporosó jéggel karöltve figyelmeztett bennünket, hogy még pusztulhat a világ. — Néhány pillanat alatt kongtak az ürességtől a jégtől megfihéredett utcák — a bűnös párok menekültek Noe barkájába és — — — oh vétek-bűn! — megkezdődött a párbaj az elemekkel — az elkésett viharágyuzas. A Dietzl arokból tengernyi víztömeg hömpölygöttlefelé iszonyatos sebességgel — megkárosítván az utjába eső hazákat, udvarokat, utcákat, óriási köveket és nagymennyiségű homokot, földet magával sodorva. — S tengerré lön az utca — beköszöntött a vízözön. — Ép oly aggasztó volt a kép a Tóth József-u., Templom-tér, Anna-utca és még több más helyen is. A Tóth József-utca torkolatánál teljesen kimosta a kövezetet. A Kossuth Lajos-utczában előntötte Fischer mészáros boltját, Abel mészáros pinczéjét. A Péter Pál-utczában a Czuba-Durozier cognac-gyár tetőzetéről egy hatalmas gerendát lesodort az ár a Dunaig vitte. A Weisz-féle fatelepet ölnyi magasságig előntötte a víz — Érdekes a dologban, hogy a kültelkeken ezalatt részint egyáltalán nem, részint meg csak jóságos, lassu eső életre éleszté szőlőt, gabonát — szélcsend és nyugalom volt az U. B-nál is — azokat tehát megvédte a magyarok Istene, jelezvén hogy még van jó ember is Budafokon — Oh nem ők a vét-

kések — óh nem! És a párviadal megszűnt — a hatalmasabb engedett és — tovább mozog a föld.

— **Kifogott hulla.** F. hó 9-én kedden egy 20—22 évesnek látszó női hullát fogtak ki a Dunából. A ruháról ítélve az öngyilkos nő szobalány lehetett. A hivatalos nyomozás kiderítette, hogy a nő öngyilkos szándékából ugrott Budapesten a Duna habjaiba és hogy Tollner Eliz-nek hívtak, de illetőségét megállapítani nem sikerült.

Budafoki anyakönyvi kerület heti kimutatása június hó 6-tól 12-ig bezarólag. Születések: Prim Mária rk., Wimmer Anna Margit rk., Kruck Katalin Aranka rk., Winezheim József rk., Kőrmőczy Róbert felekezeten kívül, Jankó Lőrincz rk.

Halálozások: Kőrmőczy Árpádné szül. Hánzer Rozina 28 éves rk. (albertfalvai), öz. Fritzh Mihályné szül. Eberhardt Rozina 66 éves rk., Tolner Eliz Dunából kifogott hullája 20—22 éves körül, vallása és illetőségi helye ismeretlen.

Házasságok: Pálkás György rk. (budapesti) Hesz Annával rk. Neben Ferencz rk. Berkes Máriaival ev. ref. (albertfalvaiak).

Jegyesek: Fleck György rk. Hochbaum Katalinnal rk., öz. Hajdán Sándor g. k. (szigetesi) Werb Reginával rk., Jálnér Mihály rk., Koch Máriaival rk., öz. Elsässer Márton rk. öz. Fleck Orbánné szül. Pentz Erzsébettel rk. öz. Mayer Lipót rk. Hohl Mária Terézrel rk., ifj. Farkas János ev. ref. Fögi Annával rk., Mindler Márton rk., Metzger Terézrel rk., öz. Jagodics János rk. öz. Terkovits Imréné szül. Porubszky Máriaival rk. (albertfalvaiak), ifj. Prim Mihály rk. König Terézrel rk.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsítot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Odón csász. és kir. udv. magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy „Margitszigeti” fűmágyveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Csarnok.

Anyja lánya.

Óreg ember vagyok. Én már leszamoltam az étellel — így kezdé beszédét az agg. Leánya ott ült ágya mellett s figyelemmel kísérte minden mozdulatát.

— Kívántad és én elmondom úgy, a mint történt. Megvallom az igazat. Nem teszek hozzá semmit el sem veszek belőle . . . miért is teném . . .

Végig simitá homlokát kezével, azután kis gondolkodás után folytatta:

— Szegény emberek voltunk földhözragadt szegények. Két kezünkkel kerestük meg a mindennapi kenyeret s bizony nagyon sokszor megsózták azt veritékcsépeink. . . De mi azért nem zúgolódtunk Isten ellen.

Szerettük egymást, vagy legalább azt hittük, boldogok voltunk, a mint szegény emberek boldogok lehetnek.

Anyád szép volt, nagyon szép fiatal korban s nekem ő volt egyedüli vigasztalom. . . . Most egyszerre elkomorult az agg és zokogni kezdett, szemeiből könnyek gördültek alá.

— Egyszer künn voltam a mezőn, anyád otthon maradt.

Fáradtan kimerülten tértem haza napnyugtakor s ekkor . . . ekkor . . .

A zokogás erőt vett rajta s elfojta szavait. Kis idő múlva magához tért és folytatta.

— A kis szobát üresen találtam. Minden ajtó tárva nyitva volt. Feleségem nem volt otthon. Később tudtam meg, hogy hová ment. Később volt minden. Elcsábította őt a pénz, a csengő aranyak. Itt hagyta szegény lakását alacsony sorsából felemelkedett magasabbra. . . magasra, hogy annál nagyobb legyen a bukása. Elutazott külföldre a földes ural.

A szegény embert elragadta az indulat, görcsösen szoritotta az ökleit. A leány figyelemmel kísérte minden tettet s nem mert szólni. . . ki tudja miért? . . . Az agg ismét vissatért nyugodt állapotába. Halkan nyugodtan kezdé ismét:

— Azután egyedül maradtam, teljesen egyedül. Akkor lett csak igazán keserű a kenyér melyre izzadságom cseppei hullottak. Szomorú lett ez az élet; komorak sötétek napjaim. Jöttek perczek, mikor zokogásban törtem ki s kinomban a hajamat téptem, míg máskor reményem is elveszett. . . . Azt hittem, legjobb nekem a föld alatt. Ott nem lesznek emlékeim! Nem kell küzdenem s a bánat sem kísér el oda senki. Ekkor voltam igazán szegény. . . .

— Még egyszer láttam őt. — Ott ültem künn a ház előtt a padon. Este volt. A nap lement és én pihenni tértem. Egyszer csak megzörene a ház mellett a bokor. Hirtelen arra néztem. Egy koldusaszonyt láttam közeledni. Teste rongyokba volt burkolva, tagjai oly veznek sovayok voltak; arca halvány, beesett, karján csecsemőt tartot s szorongatta kiaszottkebléhez. . . . Én feléje közledek, aztán . . . keblére borultam. Mit is tehettem volna mást. Elűztem volna őt az ajtótól? Megvettem volna? Hisz olyan gyenge volt. Bocsánatot kért; megbocsátottam neki! . . . Épen jókor mert nemsokára meghalt. — Tiszteld emléket. Anyád volt. Ez volt szomorú története. Ezzel tartoztam neked.

Mintegy megvigasztalodva nézet leányára az öreg; köhögni kezdett, a sok beszéd egészen elgyengítette. Majd hirtelen a leányra pillantott.

— Miért sírsz?

— Nagyon fáj atyám!

Ne sírj. Anyd volt; elcsábította a pénz.

Atyám!

Az agg megragadta a leány kezét. Szembe nézett. — Tudod e mitől kell tartózkodnod? Anyádnak sorsát ne feledd soha. . .

— Nem atyám. . .

— A gazdag urfiaktól tavol tartod magad, Ők pénzt adnak csak neked azt a kincset, mit pénzért visszaváltanod nem lehet, elrabolják a becsületedet.

Az agg gyengülni kezdett, feje egészen lehangyaltottnál párnáira.

— Egy ifjut láttam setalni erre mindennap erre jő. Gazdag ember fia ne higj neki.

— Atyam, zokogásban tört ki a leány. . .

— Igen csak nevezd atyádnak! Én neveltelek fel én tartottalak karjaim között kis korodban. Nevezd atyádnak!

Elhallgattak az agg, homlokán verejtékcsépek gyöngyöztek! remegett Erőlködve ejte ki szavait.

— A gazdagoknak ne higj. . . Inkább koldust szeress, mint gazdagot! Utald a pénzt. . .

Még sokat akart mondani. Erőlködni látszott: a szó elhullt ajkain; szemei elhomályosultak.

A leány heves zokogásban tört ki: terdre borult az agg ágya mellett. Kezeit összetette s esdekelve nézett az aggra. . .

— Késő, atyám, ki tehet róla, ha szerettem!?

Az agg pedig már nem hallotta szavait. . . lelke felszállt a mindenhatóhoz.

A leány pedig sirt, sirt keservesen.

Kiss

Szerkesztői üzenet.

L. L. úrnak Tinnye. Mutatvány szám megy. Szives közreműködését kész örömmel fogadjuk.

Kiadóhivatali üzenet.

Lovrana. Et tu mi fili Brutus?
W. L. Kőszeg. Köszönettel nyugtázzuk.

Nyilt-tér.

Nyilatkozat.

Alulírt Karadín-Lőrincz a tanuk előtt kijelentem, hogy Schaar Bernát uron elkövetett sértéseimet a legna-

gyobb önkivületi állapotomban s teljesen jogtalanul követtem el, azt szánva bánom s tőle ezennel ünnepélyesen legalázatosabban bocsánatot kérek, azon alázatos kérelmem kapcsán, hogy az ellenem emelt panaszt visszavonni kegyeskedjen.

Egyúttal kijelentem, hogy ez alkalommal az „Erzsébet menház” javára 20 koronát adományozok.

Budafokon, 1903. június 9.

Böhm Albin

Winczheim Károly

tanuk.

Karadín Lőrincz.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a folyó 1903. évi hadmentességi díj kivétési lajstrom a községházánál f. évi május hó 23-tól f. évi június hó 22-ig 8 napi közszemlére ki van téve.

A díjkötelesek figyelmeztetnek, hogy az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében netán való felszóllamlásaiukat és pedig:

a.) azok, kik már a mult évben voltak hadmentességi díjjal megróva, a lajstrom kitételének napját;

b.) azok pedig, kik jelenleg első ízben rovatnak meg, tartozásuknak a díjkönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a kir. pünzünyigazgatónál előterjeszthetik.

Budafokon, 1903. május 23-án.

Kovács Ignác,
a. ü. jegyző.

François Lajos,
bíró.

Uszoda megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, hogy f. hó 15-én

uszodámat

megnyitom.

Bővebb felvilágosítás az uszodában nyerhető.

Kérem a n. é. közönség szives pártfogását

kiváló tisztelettel

Eberhardt Vilmos.

Iskolás gyermekeknek szerdán és szombaton d. u. 1 órától 2 óráig szabad bemenet.

ARROBA WINE COMPANY

B E C S | Import. | HAMBURG

Elsőrangú beszerzési forrás!
Ajánlja szavattóság mellett tiszta és valódi legfinomabb, ó. spanyol és portugál

gyógy- és dessertborait

Malaga, Madeira, Serry, Port, Marsala, Lacrimae Christi, Űrmős.

Az elárusítást egész és fél üvegekben eredeti áron eszközöl:

RADOCSAY FERENCZ, fűszer- és vaskereskedése BUDAFOKON.

Szobafars

kerestetik egy szép utezai butorozott szobához. Péter Pál-u. 9.

Rosenberg Jg. utóda

bőrkereskedése és cipőfelsőrész-gyára

BUDAPEST, IX., Soroksári-utca 18.

Nagy választék

CZIPÓ-FELSŐRÉSZEK BEN.

Budafokon

4046 négyszögöles tehermentes telek, gyümölcsfákkal és gyönyörű kilátással a Dunára, pormentes hegyi levegővel, déli és lejtős fekvéssel, két ut mentén és vízvezetékekkel, nem messze a Budapest-Budafoki villamos vasut és máv. állomásához, szabad kézből eladó.

Bővebbet Budafokon Dunasor 10. sz. alatt.

Eladó

egy matt faragott pohárszék (kredenz) fekete márványlappal és egy bordeau pluss salon berendezés.

Bővebbet a kiadóhivatalban

Ifj. Eberhardt Vilmos

építőmester, építkezési vállalkozó és gőzfűrésztulajdonos
B u d a f o k .

Elvállal mindennemű

építkezési famunkákat, fametszéseket, építészeti és ácsmunkákat

szállít lakásokba is mindennemű

metszett és aprított tűzifát, saját gyártmányu esztergályos munkákat. hordókénszer szorítókat, facsapokat, hordódugókat és akonákat.

Mindennemű csomagolási és postaküldeményekhez való ládákat beleégetett czéggel vagy anélkül.

Szállít saját bányájából építési homokot, Betton-, kerti- vagy Coulée kavicsot, saját gyártmányu Cement-lemezeket természetes vagy kivánt szín és formában, valamint kéményfödél és Mozaik lemezeket is.

Szállít továbbá Portlant- és Roman cementet épületekre vagy házba a legjutányosabb árban.

Ajánlatok és megrendelések a gyári irodába

Budafok, Ország-ut 33. szám

intézendők.

Diszoklevél:

Liszaon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Francia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói

BUDAFOK (PROMONTOR)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

Csomagolás.